

udskydes; naar de Mennesker have kigget til hinanden i saa mange Aar, kunne de vel ogsaa nok gøre det i den Tid, der er tilbage, inden den ny Anstalt kommer. — Det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har udtalt sig om en Bevilling, som Udvalget foreslaar nægtet, nemlig til Opførelse af en ny Staldbygning ved Vordingborg Sindsygeanstalt. Jeg kan ikke over for det ærede Medlem tilbageholde den Bemærkning, at det forekommer mig at være en noget usædvanlig og ikke ganske heldig Fremgangsmaade at deltage i at stille et Forslag, som man derefter her i Salen udfaler sig imod, til Dels i ret deklamatoriske Udtryk. Dette skete fra det ærede Medlems Side i Gaar, og det har gentaget sig i Dag. Det ærede Medlem har deltaget i at stille Forslag om at sætte Lønnen for Statsraadssekretariatets Bud til 1200 Kr. Ikke desto mindre optraadte han i Gaar og talte mod dette Forslag, som han selv er Medforslagsstiller til, i Udtryk, som være noget deklamatoriske. Han har fremdeles deltaget i at stille det i Dag behandlede Ændringsforslag om at nægte Bevillingen til Staldbygningen ved Vordingborg, men har her udtalt sig meget vidtløftigt og i stærkt understreget Udtryk mod dette Forslag, som han selv er Medforslagsstiller til. Naar det ærede Medlem, siden vi behandlede denne Sag i Finansudvalget, har faaet andre og bedre Oplysninger, og disse have ændret hans Syn paa Tingene, saa forekommer det mig, at det vilde have været en naturlig og nærliggende Ting, om han havde ventet med at fremsætte sine udførlige Bemærkninger, indtil Sagen paa ny kunde være kommen for i Finansudvalget, og han der kunde have søgt at overbevise os andre om Rigtigheden af den ny Opfattelse, han har faaet. At der kan være Tvivl om denne Sag som om saa meget andet, skal jeg gerne erkende, og jeg har selv i Fjor, da den laa for, udtalt mig varsomt derom. Jeg mener paa ingen Maade, at hele den Plan, hvorefter det drejer sig, nødvendigvis vilde være en urimelig Foranstaltning, men det ærede Medlem ved meget vel, at denne Sag, der har ligget for gennem en Række af Aar, er bleven behandlet indgaaende af de Medlemmer af Udvalget, som særlig have haft med den at gøre. Flere af Finansudvalgets Medlemmer have endogsaa bragt det Offer af Tid og Arbejde, at de personligt have taget ned og have undersøgt Forholdene, og det er paa Grundlag af den omhyggelige

og sagkyndige Indberetning, de have givet os, at Finansudvalget har taget sin Stilling. Det er altsaa en velbegrunnet og ikke hen i Luften greben Beslutning, der her foreligger til Afstemning. Dette forhindrer selvfølgelig ikke, at man ved fornyet Overvejelse kan faa en anden Opfattelse, men jeg tror, at det ærede Medlem havde gjort Sagen en bedre Tjeneste ved at bringe sin Anskuelse frem paa regelmæssig Maade i Udvalget. — Til de Udtalelser, der ere fremsatte af det ærede Medlem for Færøerne (C. Olsen), vil jeg sige, at jeg beklager, at jeg ikke ganske hørte dem, saa jeg ved ikke ret Besked med de Argumenter, han fremførte. Men jeg maa gentage at det har under vore tidligere Forhandlinger været Tanken, at det Tilskud, som Færøerne selv vilde have at yde, naar den hidtidige Bevilling udløb, skulde være $\frac{1}{4}$, og dermed vilde jo ogsaa 3,000 Kr. komme til at passe, hvis Tilskudet ligesom hidtil blev 12,000 Kr. Nu gaar imidlertid det paagældende Dampskibsselskab hen og sætter sin Pris op med 50 pCt. Det vil forekomme det mig, være nyttigt, om Færøernes eget Tilskud bliver sat til en vis Kvotadel af det samlede Tilskud; thi de ville deroppe langt lettere kunne paase, at det Beløb, der forlanges, ikke bliver større end nødvendigt. Men i øvrigt er Finansudvalget fuldstændig villigt til at indstille, hvad der kan være rimeligt at bevilge fra Statens Side for at holde denne Dampskibsforbindelse i Gang.

K. M. Klausen: Den ærede Ordfører udtalte, at jeg selv havde været med til at stille det Ændringsforslag, som gaar ud paa at nægte 18,300 Kr. til Sindsygeanstalten ved Vordingborg. Det var for saa vidt overflødig for den ærede Ordfører at fremkomme med den Oplysning, thi jeg udtalte selv, at jeg stod som Medforslagsstiller til at udstemme Bevillingen. Men det forekommer mig, at jeg er i min fulde Ret til — ja ikke alene i min Ret, men jeg anser det ogsaa for min Pligt — naar jeg, efter at Betænkningen er afgiven, faar ny og meget udførlige Oplysninger om en Sag, saaledes at man kommer til at se den fra et helt andet Synspunkt end tidligere, da at gøre opmærksom paa, at Udvalget vistnok her ikke har truffet det rette, men at det er en Sag, som fortjener at drages frem til fornyet Overvejelse. Det er det, der har været min Hensigt med at drage denne Sag frem, og det er ogsaa mit Haab, at den enten nu